

FORGOTTEN FIELD

Of ik wel goed voor mezelf zorg
is haar vraag in het café
waar ik traag te drinken zit

Ik knik heftig bevestigend
want dat moet je doen
als je oud bent

en wijs op de inhoud van mijn boodschappentas:
een meeneemmaaltijd boerenkool met worst
en avondbladen vol werelds krakeel
een slof sigaretten als pistolen in de oorlog
en een fles wijn uit Portugal
genoemd naar een vergeten veldje
nooit in het kadaster opgenomen
en waar ik ooit heen zal gaan

Centraal in dit gedicht staat de stampotgroente boerenkool, gezond en rijk aan vitamines en mineralen! De aardappelen begrijpen we erbij, eveneens gezond en voedzaam. En onlosmakelijk verbonden ook de worst, meestal vet en daarmee vullend, en voldoende vitamine B12 voor enige tijd. Het feit dat het een meeneemmaaltijd is doet wel wat afbreuk aan de gezondheid, want extra zout en extra vet.

Goed voor jezelf zorgen, naar de gestelde openingsvraag, is goed eten. Goed voor jezelf zorgen betekent ook: mensen om je heen hebben (die al dan niet vragen of je goed voor jezelf zorgt). En goed voor jezelf zorgen is genieten in het café; daarentegen niet de sigaretten 'als pistolen uit de oorlog', en twijfelachtig is het lezen over het krakeel. Wat de fles wijn uit Portugal doet is bijzonder, die brengt ons via het etiket waarop de wijngaard staat, naar de vergetelheid, naar natuur, naar een mogelijke of onmogelijke toekomst, naar verlangen en naar de dood.

Campert wordt als een van de meest verstaanbare uit 'de vijftigers' geroemd, ook in dit gedicht is de sfeer en het beeld direct voelbaar. De vijftigers, onder wie ook Lucebert en Kouwenaar, experimenteerden met woord en klank en met

het loslaten van rijm, in reactie op de strakke tradities van vooroorlogse poëzie. Hij schreef 'op een bijna jaloersmakende natuurlijke wijze' (Kees Fens).

Inderdaad geen eindrijm in dit gedicht, maar wel ritme, en het is rijk aan binnen- en beginrijm. Het bevat een versvorm die neigt naar sonnet, namelijk veertien regels, maar dan omgedraaid qua regels per strofe: eerst twee maal drie, in plaats van twee maal vier regels. In deze vorm wordt een gesprek aan een tafel in een café beschreven, gevolgd door de wende waarin in acht regels via de weinig poëtische boodschappentas met meeneemmaaltijd er zich zonder kadaster een waaier van verlangens opent.

Camperts FORGOTTEN FIELD komt uit *Een oud geluid*, een van zijn latere poëziebundels, ter ere van Gedichtendag 2011. De bundel met tien gedichten verscheen na *Nieuwe herinneringen*, en hoewel de titels tegengesteld lijken, gaan beide bundels luchtig over ouder zijn, de dood, vrienden, verleden en poëzie. Waarin gelukkig eenmaal boerenkool.

Coes Delprat